

γράφεται. άλλως, εβόκει τὸ ἥδ' Βυζαντίων νόμισμα, ἢ ἐλάχισον ἢ πάλιον ἢ φαυλότατον, ἀεὶ σιδηραῦ ὑπάρχον, ἢ ὅτι ἐκεῖ μέγαλλον ἔχον ὡς ἄμνηνον. Βούλει τὰ θεῖα

πράγματ'.] ἕως θεοὺς ἠγούμενος τὸς πρὸς τοὺς ἄλλοις νομισμοῦς τὰ θεῖα λέγει ἄλλως, ἀλλ' ὅτι, τὰ ἀξιοθέατα καὶ ὄντως μέγαλα καὶ τίμια.

Ταῖς ἡμετέροις δάμοισιν; Στρ. Μάλιστα γέ.

Σω. Καθίξ' ἐποίνω ὅτι τὸν ἱερὸν σκύμποδα.

Στρ. Ἰδοὺ καὶ θημι. Σω. Τουτονὶ ποίνω λαβέ.

Τὸν σέφανον. Σξ. Ἐπὶ τί σέφανον; οἶμοι Σάκεατες.

Ὡσπερ μὲ τὸν Αθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

Σω. Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελοῦμεν.

Ἡμεῖς ποιούμεν. Σξ. Εἶτα δὴ τί κερδανῶ;

Σω. Λέγειν γνήσι τείμμα, κέρταλον, πεμπάλη.

Ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. Σξ. Μὰ τὸν Δῖ οὐ ψόσθ' γέ με,

Καταπόδημι γὰρ πεμπάλη γνήσιμα.

Nostris Deabus? ST. Imò maxime volo. SO. Age, confide hoc in lecto discubitorio.

ST. En confideo. SO. Hanc coronam à me primum accipe.

B ST. Quorsum coronam? va mihi Socrates: modo

Ne sacrificetis me, tanquam Athamanta alterum.

SO. Non, sed quos initiamus, illis omnia Isthac facimus. ST. Sed lucri quid nam hinc aufero?

SO. Fies in dicenda tritus, crepitaculum, Pollen: quiesce modo. ST. Non fallis per Iovem:

Nam si ita consparger, mox redigar in pollinem.

Σχόλια. Δάμοισιν.] ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς κερδοῖς. ταῖς σκιάς ταῖς ἡμετέρας θεῖας. τὰ γὰρ μηδ' ἐνός ἀξία κερδοῦς καὶ σκιάς καὶ σφέλας ὀνομάζομεν. Εὐπόλις ἐν Αὐτολίμῳ, κερδοῦς ἀποφαίνει καὶ σκιάς, ἀρμολόντως ὅτι φιλοσοφῶν ὅπως φέρεται ταῦτα (εἶ) θεῖας, ἐπειδὴ ὡς ἐφημερῶν, καὶ τὰ οὐρανια μᾶλλον ἐπιβόωται. Σκύμποδα.] τὸν κέρτατον σκύμποδα λέγουσιν Ἀθηνοὶ, οἷός ἐστι σκυμπίδιον, ἰδίως δὲ λέγουσιν τὸ χολὸν κέρτατον. σκυμπίδιον γὰρ τὸ χολαίνειν καὶ τοῖς παλαμίοις εἶρηθ', καὶ τὸ σκυμπίδιον ἔχει τὸ σκῆμα.

μαρτὴ Διὸς σφαγιασόμενος, ὑπὸ Ηρακλέους σέσωσται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι ποιοῖκε. ἄλλως, ἐν Αθάμαντι Σοφοκλέους, ὑποκείται Αθάμανι σφαγιασόμενον ὡσπερ ἱερεῖον Διὸς εἰσπραττόμενος καὶ Φρύξου. ἄλλως, τοῦτο πρὸς τὸν ἕτερον Αθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γὰρ τοῖς Σοφοκλῆς ποιοῖκε τὸν Αθάμαντα ἐσφανατόμενον καὶ παρεστῶτα πρὸ βωμῶ τοῦ Διὸς σφαγιασόμενον, μέλλοντα ὅτι ἀποσφάττεται αὐτὸν, καὶ γνήσιον Ηρακλέα ἢ τοῦ θανάτου βύομενον λέγοντα ὡς σάξοιτο ὁ Φρύξος, δι' ὃν ἔμελλεν ἐκείνος τεθνήσκειν. ἐπειδὴ καὶ ὁ προσβύτης ἐσπῆται ὡσπερ ἀπὸ δειγματοῦ κατ' ἐκείνον χρώμενος, δεδουκέναι φησὶ ἐκείνου ἀπὸ ἀπλήσια. τοὺς τελοῦμεν.] τοῖς μνηστέροις. ἐν δὲ τοῖς δὲ μυθολογίαις καὶ βαλλεῖται τὰ ἥδ' φιλοσοφῶν μαθήματα, ἵνα ἔτι μᾶλλον πείθῃ προσέχειν τὸν γέροντα, ὡς θεοτέρῳ τῷ πράγματι. Λέγειν γνήσι τείμμα.] ἱκανὸς καὶ θεινὸς ἔσθ' ἔλεγε. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ σφαίου, ὡς ἴταμοῦ καὶ ἀναρχιούτου ῥήτορος καὶ σαπτόμενος Αἰθίνου, περὶ τείμμα ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ. τείμμα δὲ τετραμῆδος ἐν λόγοις. κέρταλος δὲ, εὐχλωτός. εὐσμος. ἢ μεταφορὰ ἐκ τοῦ κέρταλου. ταῦτα δὲ λέγων λίθους συγκροεῖ ἀνοθεῖν αὐτῆ τείμμα οὐκ εἶπε, δὲ τὸ περὶ βεδοῦ τοὺς λίθους. κέρταλον δὲ, δὲ τὸ κέρτατον αὐτὸν. σαπτόλη δὲ, δὲ πῶς σαχύντα. ἐπὶ σαπτάλα καλοῦμεν τὰ δὲ ἴσθαλα. ἄλλως, ταῦτα λέγων ἅμα ὁ Σωκράτης εἰς τὰ θύματα καὶ ἀπὸ βωμῶν ὀρεινοὺς λίθους καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, ἀναγαγὼν τὰ ἀπὸ τούτων θραυστάλα, βάλλει τὸν προσβύτην, καὶ ἀπὸ τὰ ἱερεῖα οἱ ἴσθ' οὐλαῖς θύοιτες. καὶ δὲ τοῦτο σαξίει τοῖς ὀνόμασι. τείμμα μὲν πῶς ἀπὸ τούτων ἐκαστοῦ λατύβω. καλοῦμεν ὅτι ἢ ἀνθρώπων τὰς κερκερεῖς καὶ μὴ ἀπὸ τῶν, περὶματα καὶ πολυτέμματα ἢ πολυκρότους, καὶ κέρταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον εἶχον Οδυσσεύς, οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινὲς, ἀνδρα μοι ἔνεπε μοῦτα πολύκροτον.

BISETVS. Ἐνταῦθα δὲ φησι Σούδας ἱερὸν σκύμποδα λέγεσθαι, ἢ πῶς ἥδ' φιλοσοφῶν καὶ δέδραν, ἢ κέρταλα ἢ καὶ τὸν αὐτὸν τὸ σκυμπίδιον ἰδίως λέγει τὸ χολοκέρταλον μὲν λέγει καλόμενον.

D

Σχόλια. Τουτονὶ ποίνω λαβέ.] καὶ τὸ παρρησιασθῆναι καὶ γὰρ τὸν Σωκράτη περὶ θεῖναι δέει τὸν σέφανον αὐτῷ, κέρταλον λαβέιν. Ὡσπερ μὲ τὸν Αθάμανθ'.] Αθάμανι ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔχεν, Φρύξον καὶ Ἑλλίω, ἀφ' οὗ οὐκ ἔτι Νεφέλιω θεῖαν οὐρανὸν, θνητῆ γυναικὶ ἔμειν. Ζηλοτυπήτα οὐκ ἦ Νεφέλη, ἀπέσπιν εἰς οὐρανὸν, καὶ πῶς ἄνδρ' ὡς χόραν ἀρχὴ ἐκόλαζε. πέπομον φησὶ οὐκ ἔτι θεορῶς εἰς Ἀπόλλωνα Αθάμανι, ἱερέσθαι περὶ τὸν αὐχμοῦ, ἢ οὐκ τούτου γυνὴ θέλουσα Φρύξον καὶ Ἑλλίω ἀπολωλέναι, περὶ τὸν δὲ θάρον τοὺς θεορῶς ἐπέειν Αθάμαντι, ὡς ἐκ ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἐχρησεν ἢ Πυθίᾳ, εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύοιεν παῖδας. ἀκούσας οὐκ ἔτι Αθάμανι, μετὰ πέπομον τοὺς παῖδας ἐκ τῆς ποιμνίας. εἰς οὐκ ἔτι ἀνθρώπινον χηρσόμενος φωνῆ, λέγει Φρύξω καὶ Ἑλλίω τὰ περὶ τῆς σφαίης. φησὶ γόντων οὐκ ἔτι τῶν μὲν τοῦ κερῶ, ἢ μὲν Ἑλλίω ἐν τῷ περὶ αὐτῶν τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμῶν, ἀπαιτῆναι περὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κερῶ. ὅθεν καὶ ἀπὸ ἐκείνης Ἑλλίω σποντος κέρταλα. Φρύξος δὲ ἐπὶ τοῦ κερῶ καὶ εἰς πῶς ἥδ' Κόλοχον γὰρ ἀπαιτῆται. ἐντα καὶ τὸν κερῶ, ὅς ὑπὸ τῆς θεῖας χηρσόμενος γέρονε, θύει πρὸς Ἄρει ἢ πρὸς Ἐριῶν. καὶ κατοικήσας αὐτόν, τῶν μα κατὰ ἐλπίε περὶ τὸ πῶ. ἐκ τούτου γὰρ ἢ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Αθάμαντα δὲ ἢ Νεφέλη θύοιεν αὐτῆ δάσειν δὲ τοὺς παῖδας πεποιήκε. προαχθεῖς οὐκ ἔτι σφαγιασόμενον ἐν τῷ βω-

E

BISETVS. Οὕτω καὶ ὁ ἐν τοῖς πράγμασι τετραμῆδος, καὶ τούτων ἑμπερος, τείμμα καλεῖται.